

Проти расової і класової ненависті

Алена де Бенуа

Політономія - 2013-03-03

З книги Алена де Бенуа "Ідеї справа", переклад Онисія Гарай, політична освіта Київської "Свободи"

Останнім часом ми чуємо голоси, які висловлюються проти всіх форм расизму, називаючи їх злочинами. Такі заклики справді необхідні. Що таке расизм? По суті це – відмова від Іншого. Певний інакофобний «рефлекс», що означає нездатність прийняти Інше як відмінне від нас. Як наслідок, виникає думка, що усіх, хто відрізняється від нас, потрібно усунути або змінити, тобто прилучити до нашої культури, змусити відмовитись від своєї, перетворити їх у те, чим є ми. Існує багато форм расизму, від ксенофобних жартів до геноциду та етноциду. Можна намагатися усунути іншого шляхом спроб його фізичного знищення: шляхом масових розстрілів та концтаборів. Також можна призвести до його зникнення, позбавляючи його власної своєрідності, неповторності. Що зараз відбувається у Лаосі, де в'єтнамці заходилися викорінювати етнос Лао, систематично заохочуючи змішані шлюби. В кінцевому рахунку, результат завжди один і той же: знищення колективних ідентичностей, зменшення культурного розмаїття, зведення до одного типу чи єдиної моделі.

Інакофобна ментальність насправді базується на певному соціальному чи політичному монотеїзмі. Відколи ми прийняли ідею єдиної істини, з'явилась велика спокуса (яка навіть може бути сприйнята як обов'язок) намагатись звести людське розмаїття до єдиної моделі, довільно визнаної «найкращою». Отже, боротьба проти расизму вимагає паралельно рішучої боротьби проти упереджень, не менш суворої критики всіх форм універсалізму. Толерантність в цьому питанні є фундаментально «політеїстичною».

Крім того, антирасистське законодавство мало б поширитися на інші форми відмови від Іншого. Наприклад, воно могло б застосовувати санкції до доктрин, що пропагують відмову від Іншого як в ім'я «раси», так і в ім'я «класу». Розпалювання класової ненависті заслуговує не меншого осуду, ніж розпалювання міжрасової ворожнечі. Судити про когось за його класовою чи расовою приналежністю – це одне і те ж. І як зауважив Ален Безансон, «бажання знищити псевдо-расу є ані благороднішим, ані ганебнішим, ніж бажання знищити псевдо-клас». (журнал «Контрапункт», лютий 1976). Отже, було б справедливо заборонити одразу всі видання, які схвалюють расизм і всі ті, які пропагують принцип класової війни. Звісно, не забуваючи засуджувати тих, хто при нагоді вчиняє один і другий злочини проти здорового глузду. Починаючи з буржуазного революціонера, який писав в минулому столітті: «Що таке профанний культ єврея? Спекуляція. Яке його профанне божество? Гроші... Гроші – це ревниве божество Ізраїлю, поруч з яким жодне інше божество не має права існувати». (Карл Маркс, «Єврейське питання», 1843)